هر روز صبح اندام انسان به زبان او خواهش و التماس می کنند و می گویند: درباره ی ما از الله پروا کن که پاداش و کیفر ما به تو بستگی دارد؛ اگر تو راست باشی، ما نیز راست هستیم و اگر تو کجی کنی، ما هم دچار کجی می شویم.

از ابوسعید خدری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِذَا أَصْبَحَ ابْنُ آدَمَ، فَإِنَّ الأَعْضَاءَ كُلَّهَا تُكَفِّرُ اللِّسانَ، تَقُولُ: اتَّقِ اللهَ فِينَا، فَإِنَّما نَحنُ بِكَ؛ فَإِنِ اسْتَقَمْتَ اسْتَقَمْنَا، وإِنِ اعْوَجَجْتَ اعْوَجَجْنَا»: «هر روز صبح اندام انسان به زبان او خواهش و التماس می کنند و می گویند: درباره ی ما از الله پروا کن که پاداش و کیفر ما به تو بستگی دارد؛ اگر تو راست باشی، ما نیز راست هستیم و اگر تو کجی کنی، ما هم دچار کجی می شویم».

[صحیح است] [به روایت ترمذی]

معنای حدیث: سایر اعضای بدن در برابر زبان خوار و فروتن بوده و تابع و پیرو آن می باشند. به همین دلیل هر صبح به زبان می گویند: «در مورد ما از الله پروا کن که پاداش و کیفر ما به تو بستگی دارد». زبان بیشترین خطر را برای انسان دارد؛ اگر راست و درست باشد، سایر اعضا و اعمال راست و درست و نیک خواهند بود؛ و اگر زبان کج و منحرف شد، سایر اعضا و اعمال کج و فاسد خواهند شد. از انس رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «لَا يَسْتَقِيمُ إِيمَانُ عَبْدٍ حَتَّى يَسْتَقِيمَ قَلْبُهُ، وَلَا يَسْتَقِيمُ قَلْبُهُ حَتَّى يَسْتَقِيمَ لِسَانُهُ»: «ایمان بنده درست نمی شود تا زمانی که قلب او درست شود و قلبش درست نمی شود تا زمانی که زبانش درست شود». در این زمینه احادیث زیادی وارد شده که در مورد خطر زبان هشدار می دهند؛ زبان یا سعادت صاحبش را به همراه دارد و یا نقمتی برای او می باشد؛ اگر انسان آن را در اطاعت از الله به کار گیرد، سعادت دنیا و آخرتش را تضمین کرده است و اگر آن را در مواردی آزاد و رها بگذارد که رضایت الله را به دنبال ندارد، در دنیا و آخرت چیزی جز حسرت و افسوس برای او نخواهد بود.

https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3579